

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA NILSA VĀLA [*NILS WAHL*] SECINĀJUMI,
sniegti 2015. gada 10. septembrī¹

Lieta C-294/14

**ADM Hamburg AG
pret
Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Pārvadājumi — Muitas savienība un kopējais muitas tarifs — Kopienas Muitas kodekss —
Tarifa preferences — Regulas (EEK) Nr. 2454/93 74. panta 1. punkts — Noteiktas izcelsmes
izstrādājumi, kas eksportēti no saņēmējas valsts — Prasība, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas
deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās
saņēmējas valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti — Sūtījums, kas sastāv no palmu kodolu eļļas
daudzumiem no dažādām izcelsmes valstīm, uz kurām tiek attiecināts viens un tas pats
preferences režīms

1. Pamatlietā palmu kodolu eļļa ir tikusi importēta Eiropas Savienībā no vairākām Centrālās un
Dienvīdamerikas valstīm, kurām visām tiek piemērots viens un tas pats preferences režīms. Lai
pārvadātu eļļu no šīm vairākām izcelsmes valstīm, tā tika iepildīta vienā tilpnē un deklarēta brīvai
apgrozībai Eiropas Savienībā kā maisījums.

2. Šajā sakarā jautājums ir par to, kā, piemērojot preferences tarifu, ir jāvērtē apstākļi, ka kopā tiek
sajaukti izstrādājumi no dažādām izcelsmes valstīm. Konkrētāk, Tiesai tiek lūgts sniegt norādījumus
par Regulas Nr. 2454/93² 74. panta 1. punkta – saskaņā ar kuru nav atļauts pārveidot vai pārstrādāt
izstrādājumus – pareizu interpretāciju, it īpaši par prasību, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas
deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās
saņēmējas valsts, kura tiek uzskatīta par to izcelsmes valsti (turpmāk tekstā – “prasība par
identifikāciju”).

¹ — Oriģinālvaloda – angļu.

² — Komisijas 1993. gada 2. jūlija regula (EEK), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas
kodeksa izveidi (OV L 253, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulu (ES) Nr. 1063/2010 (OV L 307, 1. lpp.).

I – Atbilstošās tiesību normas

A – Regula (EK) Nr. 732/2008³

3. Regulas Nr. 732/2008 5. pantā ir noteikts:

“1. Šajā regulā paredzētās tarifa preferences attiecas uz tādu produktu importu, uz kuriem attiecas režīmi, ko izmanto saņēmējvalsts, kurā ir šo produktu izcelsme.

2. Regulas 1. panta 2. punktā minētā režīma izpratnē produktu izcelsmes noteikumi, kas skar izcelsmes produktu jēdziena definīciju, procedūras un attiecīgās administratīvās sadarbības metodes, ir izklāstītas Regulā (EEK) Nr. 2454/93.

[..]”

B – Regula (EEK) Nr. 2454/93

4. Regulā Nr. 2454/93 ir ietverti Kopienas Muitas kodeksa⁴ īstenošanas noteikumi.

5. Regulas Nr. 1063/2010, ar kuru tika izdarīti grozījumi Regulā Nr. 2454/93, preambulas 16. apvērumā ir izskaidrots, ka jābūt elastīgiem, jo noteikumos, kas bija spēkā, pieņemot regulu, ar kuru izdarīti grozījumi, ir ietverta prasība, ka jāiesniedz pierādījums par tiešu transportu uz Eiropas Savienību, un šo pierādījumu bieži vien ir grūti iegūt. Šīs prasības dēļ dažas preces, par kurām ir derīgs izcelsmes pierādījums, faktiski nevar gūt labumu no preferenciālā režīma. Tāpēc ir lietderīgi ieviest jaunu, vienkāršāku un elastīgāku noteikumu, kura mērķis būtu nodrošināt, ka preces, kuras uzrādītas muitai ar deklarāciju par laišanu brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā, ir tās pašas, kas izvestas no eksportētājas saņēmējas valsts un ceļā nekādi nav pārveidotas vai pārstrādātas.

6. Regulas Nr. 2454/93 72. pantā ir noteikts:

“Par izstrādājumiem, kuru izcelsme ir saņēmējā valstī, uzskata šādus izstrādājumus:

- a) izstrādājumus, kas pilnībā iegūti attiecīgajā valstī 75. panta nozīmē;
- b) attiecīgajā valstī iegūtus izstrādājumus, kuru sastāvā ir materiāli, kas nav tur iegūti pilnībā, ja šie materiāli ir pietiekami apstrādāti vai pārstrādāti 76. panta nozīmē.”

7. Regulas Nr. 2454/93 74. pantā ir noteikts:

“1. Izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmējas valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti. Tie nedrīkst būt nekādā veidā pārveidoti, pārstrādāti, ar tiem nedrīkst veikt nekādas darbības, izņemot darbības, kas vajadzīgas, lai saglabātu tos labā stāvoklī, kamēr tie nav deklarēti laišanei brīvā apgrozībā. Izstrādājumus vai sūtījumus var ievietot noliktavā un sūtījumus var sadalīt, ja par to atbild eksportētājs vai turpmākais preču turētājs un tranzītvalstī(-s) izstrādājumi paliek muitas uzraudzībā.

3 — Padomes 2008. gada 22. jūlija regula par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 31. decembrim un par grozījumiem Regulās (EK) Nr. 552/97, Nr. 1933/2006 un Komisijas Regulās (EK) Nr. 1100/2006 un Nr. 964/2007 (OV L 211, 1. lpp.).

4 — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (turpmāk tekstā – “Kopienas Muitas kodekss”) (OV L 302, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem. Šajā regulā vienotā kodeksā ir apvienots liels skaits Kopienas noteikumu un lēmumu attiecībā uz muitas tiesisko regulējumu.

2. Uzskata, ka 1. punkta nosacījumi ir izpildīti, ja vien muitas iestādēm nav pamata uzskatīt pretējo; šādos gadījumos muitas iestādes var pieprasīt, lai deklarants iesniedz pierādījumus par atbilstību, ko var izdarīt ar dažādiem līdzekļiem, ieskaitot līguma pārvadājumu dokumentus, piemēram, konosamentus vai faktisku vai konkrētu pierādījumu, kura pamatā ir iepakojumu marķējums vai numerācija, vai jebkuru ar pašām precēm saistītu pierādījumu.”

II – Fakti, procedūra un prejudiciālie jautājumi

8. 2011. gada 11. augustā *ADM Hamburg* importēja vairākus palmu kodolu eļļas sūtījumus no Ekvadoras, Kolumbijas, Kostarikas un Panamas uz Vāciju laišanai brīvā apgrozībā Eiropas Savienībā. Visas minētās ir VPS⁵ eksportētājvalstis. Eļļa tika pārvadāta viena transportkuģa dažādās tilpnēs. Lai izmantotu preferences sistēmu, *ADM Hamburg* iesniedza minēto valstu preferences sertifikātus.

9. Pamatlieta attiecas tikai uz vienu no šiem sūtījumiem (turpmāk tekstā – “attiecīgais sūtījums”). Attiecīgajā sūtījumā kopā bija sajaukti palmu kodola eļļas daudzumi no dažādām izcelsmes saņēmējvalstīm.

10. 2011. gada 8. decembrī *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* [Hamburgas pilsētas Galvenā muitas pārvalde] izdeva paziņojumu par ievad muitas nodokli. Runājot par attiecīgo sūtījumu, tā ievad muitas nodokļa likmi aprēķināja saskaņā ar trešo valstu muitas likmi, proti, nenodrošinot pieteikto preferences režīmu. Būtībā galvenais preferences režīma nenodrošināšanas iemesls bija tāds, ka vienā tilpnē savā starpā bija sajaukti vairāki importēšanai paredzēti palmu kodolu eļļas daudzumi no dažādām izcelsmes valstīm.

11. Pēc neefektīvas pārsūdzības administratīvā kārtībā *ADM Hamburg* cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* [Hamburgas Finanšu tiesā]. Tā kā tai radās šaubas par attiecīgās ES tiesību normas pareizu interpretāciju, *Finanzgericht Hamburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot šādu jautājumu prejudiciāla nolēmuma sniegšanai:

“Vai ir iestājušies [Regulas Nr. 2454/93] 74. panta 1. punkta pirmajā daļā minētie materiālie apstākļi, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmējas valsts, kuru uzskata par to izcelsmes valsti, tādā gadījumā kā aplūkojamais, ja vairāki daļēji palmu kodolu eļļas daudzumi no dažādām VPS eksportētājvalstīm, kuras tiek uzskatītas par izcelsmes valstīm, netiek eksportēti fiziski nošķirti un importēti Eiropas Savienībā, bet eksporta brīdī attiecīgi tiek iepildīti vienā transportkuģa tilpnē un tur sajaukti, turklāt var tikt izslēgts, ka šo izstrādājumu pārvadāšanas laikā līdz to laišanai brīvā apgrozībā transportkuģa tilpnē ir nokļuvuši citi izstrādājumi – it īpaši tādi, uz kuriem neattiecas preferences režīms?”

12. Rakstveida apsvērumus iesniedza *ADM Hamburg*, *Hauptzollamt Hamburg-Stadt* un Komisija. Visi minētie lietas dalībnieki, izņemot *Hauptzollamt Hamburg-Stadt*, sniedza mutvārdu apsvērumus 2015. gada 11. jūnija tiesas sēdē.

5 — Vispārējā preferenču sistēma.

III – Analīze

A – Par jautājumu

13. Vai Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktā prasība par identifikāciju starp produktiem, kas eksportēti no saņēmējvalsts, un tiem, kas tiek deklarēti muitā brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, ir ievērota, ja palmu kodolu eļļas daudzumi no vairākām izcelsmes valstīm, uz kurām tiek attiecināts viens un tas pats preferences režīms, eksporta brīdī attiecīgi tiek iepildīti vienā transportkuģa tilpnē un tur sajaukti? Būtībā iesniedzējtiesa lūdz Tiesu izskaidrot šo jautājumu. Iesniedzējtiesa ir lūgusi Tiesu sniegt skaidrojumu šajā jautājumā ne tikai tāpēc, ka līdz šim Tiesa nav skaidrojusi Regulas Nr. 2454/93 74. panta nozīmi, bet arī tāpēc, ka šajā ziņā dalībvalstu muitas iestādēm ir atšķirīgi viedokļi.

14. Konkrētāk, nav skaidrības par to, vai, savā starpā sajaucot izstrādājumus, kuriem ir dažādu saņēmējvalstu izcelsme, – kas šajā lietā palmu kodolu eļļas gadījumā ir aizstājami un materiālā ziņā neatšķiras –, tiek izslēgta preferenciālā režīma piemērošana. Manuprāt, ņemot vērā tālāk izklāstītos apsvērumus, to nevar teikt par šo gadījumu.

B – Par jaunu, elastīgāku noteikumu

15. Sākšu atgādinot, ka pirms grozījumiem Regulas Nr. 2454/93 74. pantā, kas tika izdarīti ar Regulu Nr. 1063/2010, importētājam, lai tam tiktu piemērots preferences režīms, bija jāiesniedz pierādījums par tiešu transportu uz Eiropas Savienību un šo prasību bieži vien bija grūti ievērot. Kā jau tas ir izskaidrots Regulas Nr. 1063/2010 preambulas 16. apvērumā, Regulas Nr. 2454/93 74. panta mērķis bija ieviest jaunu, vienkāršāku un galvenokārt elastīgāku noteikumu, kura mērķis būtu nodrošināt, lai muitā deklarētās preces būtu tās pašas, kas tikušas eksportētas.

16. Vispirms ir jānorāda, ka Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktā prasība par identifikāciju nav jāizvērtē nošķirti, bet gan kopumā, proti, kopā ar 74. panta 2. punktu, kurā ir noteikts, ka prasība par identifikāciju *tiek uzskatīta* par izpildītu, *ja vien muitas iestādēm nav pamata uzskatīt pretējo*. Citiem vārdiem, ja muitas iestādēm nav pamata uzskatīt, ka izstrādājumi, kas deklarēti brīvai apgrozībai, nav tie paši izstrādājumi, kas eksportēti, tām ir jāpieņem, ka tie ir tie paši izstrādājumi.

17. Pamatlietā nav strīda par izstrādājumu izcelsmi. Nav strīda arī par to, ka preferenciālais režīms būtu jāpiemēro attiecībā uz eļļu apstrīdētajā sūtījumā, ja vien eļļas daudzumi tajā nebūtu savā starpā sajaukti. Turklāt attiecīgie izstrādājumi palmu kodolu eļļas gadījumā ir aizstājami un materiālā ziņā neatšķiras. 74. panta 2. punktā noteiktajam identifikācijas pieņemumam, skatītam kopā ar apstākli, ka nav šaubu par izstrādājumu izcelsmi, manuprāt, ir jābūt pašam par sevi pietiekamam, lai sniegtu atbildi uz jautājumu pamatlietā.

18. Protams, varētu apgalvot, ka muitas iestādēm ir mazāk iespēju pārbaudīt un paņemt importēto izstrādājumu paraugus, ja dažādas izcelsmes izstrādājumi tiek importēti kā maisījums. Proti, nebūtu jāaizmirst mērķis veicināt muitas iestāžu uzdevumu pārbaudīt importēto izstrādājumu izcelsmi. Tas tieši būtu uzskatāms par vienu no Muitas kodeksa, kā arī Regulas Nr. 2454/93, ar ko tika īstenots Muitas kodekss, interpretācijas pamatprincipiem. Tas tā ir ne tikai tādēļ, ka Muitas kodeksā cita starpā ir garantētas ātras un efektīvas procedūras preču laišanai brīvā apgrozībā⁶. Neapšaubāmi, ir ārkārtīgi svarīgi, lai muitas iestādes vajadzības gadījumā varētu pārbaudīt izstrādājumus, lai pārliecinātos, ka tie atbilst izcelsmes sertifikātam.

⁶ — Spriedums *Derudder* (C-290/01, EU:C:2004:120, 45. punkts). Šajā ziņā vairāki Kopienas Muitas kodeksa noteikumi, ar grozījumiem, ir par preču pārbaudi. Piemēram, saskaņā ar tā 68. panta b) punktu, lai apstiprinātu muitas deklarācijas, muitas iestādes var pārbaudīt preces un paņemt paraugus analīzei vai rūpīgākai pārbaudei.

19. Tāpēc preferenciālā režīma izpratnē ir svarīgi, ka starp precī, tās izcelsmi un konkrētu izcelsmes sertifikātu var tikt konstatēta saikne. Nosakot šo saikni, izšķiroša loma ir izcelsmes sertifikātiem⁷. Izcelsmes formāla pierādījuma (izcelsmes sertifikāta) nozīmi Tiesa jau ir uzsvērusi – saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prasība par derīgu izcelsmes pierādījumu, kuru izsniegusi kompetentā iestāde, nevar tikt uzskatīta par vienkāršu formalitāti, kura var netikt ievērota, ja vien izcelsmes vieta var tikt pierādīta ar citiem pierādīšanas līdzekļiem⁸.

20. Runājot par pamatlietu, no iesniedzējtiesas nolēmuma izriet, ka *ADM Hamburg* kā preferenciālā režīma sertifikātus bija izsniegusi izcelsmes sertifikātus par visiem pieciem sūtījumiem (A veidlapa), par kuriem kā tādiem nav strīda.

21. Šajā ziņā Regulas Nr. 2454/93 47. panta b) punkta noteikumos par izcelsmes sertifikātiem ir paredzēts, ka sertifikātā ir jāiekļauj visi dati, kas vajadzīgi attiecīgo produktu identificēšanai, it īpaši iepakojumu skaits, produkta bruto un neto svars vai to daudzums. Turklāt Regulas Nr. 2454/93 17. pielikumā ir aprakstīts “A veidlapas” saturs. Veidlapas piektajā, sestajā un devītajā ailē ir jānorāda kārtas numurs, iepakojumu marķējums un numuri, kā arī bruto svars vai cits daudzuma apzīmējums. Saskaņā ar veidlapas otrā pusē ar nosaukumu “Piezīmes” iekļautās II sadaļas “Vispārīgi noteikumi” b) punktu šie noteikumi attiecas uz katru sūtījumā iekļautu izstrādājumu.

22. Protams, sākotnēji dažādas izcelsmes izstrādājumu sajaukšana savā starpā nav diez ko savienojama ar prasībām par atbilstošo sertifikātu saturu ne tikai attiecībā uz svaru un daudzumu, bet arī prasību, ka katram sūtījumā iekļautajam izstrādājumam ir jāatbilst šiem noteikumiem. Šajā ziņā, ja izstrādājums tiek sajaukts ar citas izcelsmes izstrādājumu tā, ka vairs nav iespējams šos divus izstrādājumus fiziski nošķirt, var tikt apgalvots, ka tas vairs nav tas pats produkts, kāds tas bija pirms sajaukšanas kopā ar citu produktu. Tādējādi apgalvojums par to, ka produktu sajaukšana muitas iestādēm varētu sarežģīt izcelsmes pārbaudi, zināmā mērā šķiet visai pieņemams. No šāda viedokļa raugoties, Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punkts varētu tikt interpretēts tā, ka saskaņā ar to izstrādājumi, kas atbilst noteiktam izcelsmes sertifikātam, ir jāpārveda, nodrošinot to fizisku nošķiršanu.

23. Tomēr es neuzskatu, ka tas ir pietiekams pamats, lai pārveidāšanā tiktu fiziski nošķirti sūtījumi, uz kuriem attiecas noteikts izcelsmes sertifikāts. Šādi es uzskatu vairāku iemeslu dēļ.

24. Pirmkārt, ir jāatgādina, ka 74. pants ir iekļauts Regulas Nr. 2454/93 I daļas IV sadaļas 2. nodaļā, kas attiecas uz preferenciālo izcelsmi. Konkrētāk, šis noteikums ietilpst minētās nodaļas 1. iedaļas 2. apakšiedaļā, kas attiecas uz “noteiktas izcelsmes produktu” jēdziena definīciju, proti, produktiem, kuru izcelsme preferenciālā tarifa režīma piemērošanas izpratnē ir saņēmējvalstī⁹.

7 — Lai arī tas tieši neattiecas uz šo lietu, ir interesanti norādīt, ka elastīgāki noteikumi šajā sistēmā ir ieviesti arī šajā ziņā un izcelsmes sertifikāti vairs netiek izmantoti. Ar Komisijas 2015. gada 10. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/428, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2454/93 un Regulu (ES) Nr. 1063/2010 attiecībā uz izcelsmes noteikumiem, kas saistīti ar vispārējo tarifa preferenču shēmu un preferenciālo tarifu pasākumiem, ko piemēro noteiktām valstīm un teritorijām (OV L 70, 12. lpp.), ir ieviesta jauna sistēma attiecībā uz preču izcelsmes apstiprināšanu. Tas tika sasniegts, ieviešot pašsertifikācijas sistēmu, izveidojot elektronisku reģistrēto eksportētāju sistēmu, tā saukto “REX” sistēmu.

8 — Skat. neseno spriedumu *Helm Düngemittel* (C-613/12, EU:C:2014:52, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

9 — Skat., piemēram, regulas 72., 75. un 78. pantu. Saskaņā ar šiem noteikumiem produkti, kas pilnīgi iegūti saņēmējā valstī (piemēram, tajā valstī novākti dārzeņi), tiek uzskatīti par noteiktas izcelsmes produktiem, savukārt produkti, kas nav pilnīgi iegūti tajā valstī, var iegūt noteiktas izcelsmes produktu statusu, ja pēc tam tie tiek atbilstoši pārstrādāti saņēmējā valstī. No Regulas 79. un 83. panta arī izriet, ka nenoteiktas izcelsmes materiāls var tikt izmantots ražošanā, ja tas nepārsniedz noteiktu procentuālo apmēru no izstrādājuma, tomēr, lai noteiktu, vai izstrādājums ir noteiktas izcelsmes, nav jāņem vērā, piemēram, mašīnu vai degvielas, kas tiek izmantota izstrādājuma ražošanā, izcelsme.

25. Tā kā visa 2. apakšiedaļa attiecas uz noteiktas izcelsmes produktu jēdziena definīciju, manuprāt, nav daudz (ja vispār ir) norāžu par to, ka prasības par identifikāciju mērķis ir nodrošināt kaut ko vairāk par to, ka ievadmuitas nodokļa apmēra (lielāka vai mazāka, ņemot vērā izstrādājuma izcelsmi) aprēķināšanai preces, kas deklarētas laišanai brīvā apgrozībā, faktiski ir noteiktas izcelsmes preces, proti, preces, kuru izcelsmes valsts ir saņēmēja valsts, nevis trešā valsts. Tas ir regulas 74. panta vienīgais mērķis. Acīmredzami šis noteikums neattiecas, piemēram, uz to preču marķēšanu, kuras ir paredzēts pārdot patērētājiem¹⁰.

26. Kā jau iepriekš minēts, šķiet, lietas dalībnieku starpā nav domstarpību par to, ka izstrādājumi, kas deklarēti apgrozībai, faktiski atbilst *ADM Hamburg* iesniegtajiem izcelsmes sertifikātiem. Gluži otrādi, iesniedzējtiesā nav celta neviena prasība, nemaz nerunājot par pierādījumiem, kas norādītu uz to, ka attiecīgajam sūtījumam būtu pievienoti produkti no trešajām valstīm.

27. Otrkārt – un galvenokārt, šķidrums un lielmēra produkti ir atsevišķs gadījums. Kā es to saprotu, attiecībā uz šāda veida izstrādājumiem izcelsmes sertifikātus ir pieņemts izsniegt uz noteiktu laiku un konkrētam produkta daudzumam, kas pēc tam tiek ietverts konosamentā. Šiem dokumentiem nav nozīmes pārvadāšanas kontekstā un, it īpaši, attiecībā uz faktisko iekraušanu transportkuģī, kurai tiek piemērota pavisam cita loģika¹¹. Šī iemesla dēļ nekādā ziņā nešķiet neparasti, ka vairāki izcelsmes sertifikāti attiecas uz vienā tilpnē vai kravas telpā pārvadājamiem izstrādājumiem, arī tajā gadījumā, ja visiem šiem izstrādājumiem ir viena un tā pati izcelsmes valsts.

28. Šajā ziņā tiesas sēdē tika paskaidrots, ka ne tikai attiecīgais, bet arī citi *ADM Hamburg* importētie palmu kodolu eļļas sūtījumi faktiski bija maisījumi, pat ja tie bija arī tādas eļļas daudzumu maisījumi, kurai bija viena izcelsmes saņēmējvalsts. Ņemot to vērā, interpretācija, saskaņā ar kuru Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā ir ietverta prasība fiziski nošķirt šķidrus vai lielmēra produktus, var tikai nozīmēt nepamatotu nošķiršanu. Prasība (pamatojoties uz tādu kritēriju kā izcelsmes valsts vai izcelsmes sertifikāts) pārvadāšanas laikā fiziski nošķirt šķidrus vai lielmēra produktus, ciktāl tas attiecas uz preferenciālā tarifa piemērošanu, nozīmētu, ka uz izstrādājumiem, kurus ir sarežģīti, ja ne neiespējami nošķirt, ja tie atrodas vienā kravas telpā (tilpnē), tiek attiecināts nelabvēlīgāks režīms. Nav saprotams, kā tas varētu tikt pamatots – kāpēc gadījumā, ja savstarpēji sajauktiem izstrādājumiem ir vairākas izcelsmes saņēmējvalstis, izstrādājumu, kas palmu kodolu eļļas gadījumā ir aizstājami un būtībā neatšķiras, iepildīšana un sajaukšana vienā tilpnē vai kravas telpā būtu uzskatāma par “pārveidošanu vai pārstrādāšanu” pretēji Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktajam, bet gadījumā, ja šiem izstrādājumiem ir viena izcelsmes valsts, tas tā nebūtu?

29. Par vajadzību pārliecināties par izcelsmi, kas, manuprāt, ir vienīgais pamatotais arguments, uz kuru uzreiz varētu atsaukties, lai pamatotu izstrādājumu fizisku nošķiršanu, es tikai norādīšu, ka nav saprotams, kāpēc, pamatojoties uz izcelsmes sertifikātu, izcelsmi pārbaudīt būtu vieglāk situācijā, ja aizstājami izstrādājumi (šķidrā veidā vai lielmēra), kuriem ir viena izcelsmes valsts, tiek pārvadāti kā maisījums, bet sarežģītāk tāda gadījumā kā aplūkojamais, ja vairāki izcelsmes sertifikāti ir attiecināmi uz sūtījumu, kurā ir ietverti aizstājami produkti no vairākām izcelsmes saņēmējvalstīm. Abos šajos gadījumos ir vairāki izcelsmes sertifikāti, kas attiecas uz šķidra veida vai lielmēra izstrādājumu maisījumu.

10 — Kā tas ir izskaidrots Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 978/2012 par vispārējo tarifa preferenču sistēmas piemērošanu un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 732/2008 (OV L 303, 1. lpp.) preambulas septītajā apsvērumā – preferenciāla piekļuve ES tirgum tiek paredzēta, lai atbalstītu jaunattīstības valstis to centienos samazināt nabadzību un veicināt labu pārvaldību un ilgtspējīgu attīstību, palīdzot tām ar starptautisku tirdzniecību gūt papildu ienākumus, kurus tās no jauna var ieguldīt savā attīstībā, un turklāt dažādot to ekonomikas. To neietekmē apstākļi, ka tiek sajaukti kopā aizstājami produkti, kuru izcelsme ir dažādās valstīs, kas ietilpst vienā un tajā pašā VSP valstu grupā.

11 — Šajā ziņā, ņemot vērā drošības prasības, varētu būt tā, ka pārvadājamās preces ir jāiekrauj veidā, kas neatbilst konosamentā norādītajam. Katrā ziņā šķiet maz ticams, ka transportkuģa tilpņu vai kravas telpu skaits atbilstu sūtījumu skaitam, kas tikuši transportēti konkrētā brīdī.

30. Tas man liek izdarīt noslēdzošo secinājumu. Manuprāt, ar Regulas Nr. 2454/93 74. panta 2. punkta pirmo daļu ir ieviests pieņēmums par noteiktas izcelsmes statusu. Tikai gadījumos, ja muitas iestādēm ir pamats uzskatīt, ka izstrādājumiem nav noteiktas izcelsmes statusa, deklarētājam ir jāpierāda, ka sūtījumā faktiski ir tie paši izstrādājumi, kas tikuši sākotnēji eksportēti. Kā tas ir skaidri noteikts tiesību normā, tas var tikt izdarīts ar dažādiem līdzekļiem, ieskaitot līguma pārvadājumu dokumentus, piemēram, konosamentus vai faktisku vai konkrētu pierādījumu, kura pamatā ir iepakojumu marķējums vai numerācija, vai jebkuru ar pašiem izstrādājumiem saistītu pierādījumu. Šajā ziņā izstrādājumu pārvadāšana maisījuma veidā neizslēdz preferenciālā režīma piemērošanu. Tomēr, riskējot norādīt acīmredzamo, importētājs (deklarētājs) uzņemas risku maksāt lielāku ievadmuitas nodokli gadījumā, ja iesniegtie pierādījumi par izstrādājumu noteiktās izcelsmes statusu muitas iestādes nepārlicina.

31. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, kā tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, ja i) izstrādājumi, kas ir savā starpā sajaukti, palmu kodolu eļļas gadījumā būtībā neatšķiras un ir aizstājami, ii) tiem ir tādu valstu izcelsme, uz kurām tiek attiecināts viens un tas pats preferenciālais režīms, un iii) nav šaubu par to noteiktas izcelsmes statusu, Regulas Nr. 2454/93 74. panta 1. punktā noteiktā prasība par identifikāciju starp produktiem, kas eksportēti no saņēmējvalsts, un tiem, kas tiek deklarēti muitā brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, ir ievērota.

IV – Secinājumi

32. Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iesaku Tiesai uz *Finanzgericht Hamburg* uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, tās Komisijas 2010. gada 18. novembra Regulas (ES) Nr. 1063/2010 redakcijā, 74. panta 1. punkta pirmajā daļā minētā prasība par identifikāciju, saskaņā ar kuru izstrādājumiem, kas deklarēti brīvai apgrozībai Eiropas Savienībā, jābūt tiem pašiem izstrādājumiem, kas eksportēti no tās saņēmējas valsts, kura tiek uzskatīta par to izcelsmes valsti, ir ievērota tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā, ja vairāki palmu kodolu eļļas daudzumi no dažādām valstīm, kuras tiek uzskatītas par izcelsmes valstīm un uz kurām tiek attiecināts vienāds preferences režīms, netiek eksportēti fiziski nošķirti, bet eksporta brīdī attiecīgi tiek iepildīti vienā transporta kuģa tilpnē un līdz ar to šādi importēti Eiropas Savienībā.